

בנהל יענו ואמרו ירינו לא שפכה
את חםך הזה ועיננו לא באו כפרן
לענבר ישראאל אשר פרית יהוה ואל
תתך דס נקי בקרב עמך ישראאל נפער
להם הרם אתה תבער הדם הקין מ
מרקבר מיתעהה הייש בעני יהוה

פָּרָשָׁא
למלחמה
על אביר
ונטענו יהוה
אלחיד בריך
ושכית שבוי

וראית בשביה אשתי פינדר והשקב
ביה ולקחת לך לאשה וזה באת אל
תוד ביריך ונלח את ראהה ויעשה
את עפרניה והסירה את שמלה
שביה מעליה ושבה ביריך ובכתרה
את אביה ואת אמה יכח ימים ואחר
כן קבוא אליל נעלתה והייה לך
לאשה יהיה אם לא חפעת בה ותשכח
ושלחפה לנפשה ומכו לא חמכרעה
בכטג לא תגעurb בה קחת אשר עתגה:

בְּרִיתְהַיִן לאותה
משים האחת אהבה והאתה שנאה
וילדו לו בנים אהבה והשנאה והיה
הבן הבהיר לטנאה והיה ביטח הנחiou
את בניו את אשר לו לא ייכל לנבר
אתבן האהובה על פניו ההשנאה
חכבר כי את הבהיר בן השנאה יפיך
לחת לו עפ' שנים בכל אשר ימינה לו ני
היא ראשית אען לו משפט הבהיר
בְּרִיתְהַיִן לאיש בן סורן
ומורה אונפו שמע בקהל אביו ונקל
אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם

והפטו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל
זקנין עיריו ואל שער מקמו ואמרו י
אל זקנין עיריו בננוול סורר ומירה אשי
מקש בקלנוול וסבא יותמיה כל
אנשי עירו תאכנים ומית וכערת הרע
מקורה ובלי טראיל ישמעו ודראו
ובכיתה פאי שחסא מות
וחימות ומליחת אותו על עז לא תלין
נכלהו על העז כי קבור תקבר טביהם
זה הוא ביקורת אלוהים תלוי ולא תטמא
את ארמיה אשר יהוה אלהיך נקוה
נחלת:
שור אחיך או אחינו נדחים והת
ויה העממת ניהם השב תשיב לأخיך
ואם לא קרוב אחר אליך ולא ירעתו
ואם פטו אליך בירך והיה עמר עד
ראש אחר אותו והשנתו לו יוכן ת
עשה לה מרוי וכן תעשה לשמיתו
וכן תעשה לבלא בריה אחיך אשר
תאכרי ממן ומינאתה לא חבל
להתעלם:
את חמור אחיך או שורו נפלים בדרכ
ויה העממת מהם הקם תקיס עמו
לא יהיה כלי נבר ע
אשה ולא יש ליפש נבר שמלה אשה
ביה שבעת יהוה אלהיך בלא עשה
אליה:
כִּי יִקְרָא צ
עפור לפניו בדרכ במלען או עיל
הארץ אפרחים או ביצים והאס
רבעת על דאפקים או על הביצים
את קח האם על הפנים של החטול
יטבלך והארכת ימים
בְּרִיתְהַבִּית חרט ועשית מעקר